

ΡΑΛΛΗΣ ΚΟΨΙΔΗΣ

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

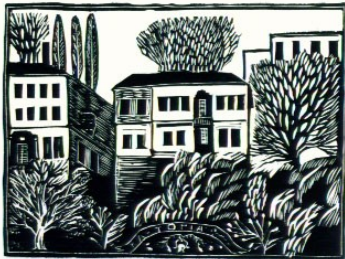
ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΤΙΝΑ

Ἀπὸ τὴν έκθεσιν στὴν (ΩΡΑ) ὈΚΤΩΒΡΗΣ-ΝΟΕΜΒΡΗΣ 1973

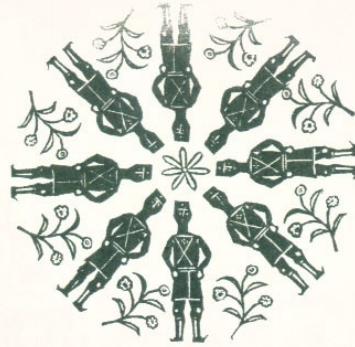
Ἀθήνα

197

ΟΙ
ΣΥ-
ΝΕ-
ΤΟΙ

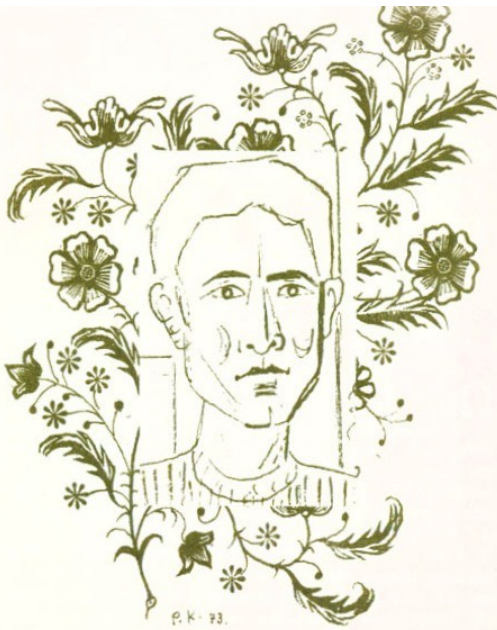

Χα-
τζη-
αβά-
ν-
δε.

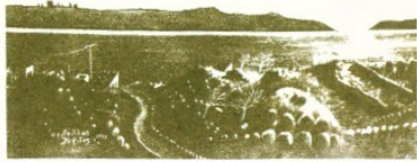
Ω ΔΗ ΣΤΗΝ αλήθεια λένε τήν ζωγραφική. 'Αλλ'όχι σ'έκεινη τήν αλήθεια πού οί κυνικοί τήν έχουν συνήθως γιά λάβαρό τους, οί καιροσκόποι τήν φωνάζουν μέ άλλο megáφωνο κάθε φορά, ανάλογα μέ τ'άφεντικό πού υπηρετούν, κι'οί κυνηγοί τής ευμάριαις και του "δέ βαρύνσαι", νυσταγμένοι τή πνεύματι, τής δίνουν ένα τόσο δά περιθώριο, νά ζεϊ κι'αυτή, σάν μή αξία πασακατιανή δίπλα στις μεγάλες θεότητες τους: -ό "τί θ'άρπάξουμε" και τό "τί θά φαμε".

'Η δική μας αλήθεια είναι: σάν τά όνειρα του Δόν Κιχώτη. Τή θέλουμε καθαρή από σκοπιότητες. 'Αρόλυντη απ'τό "πρέπει" και τό "δέν πρέπει". 'Ο Σάντσος, ο υπηρέτης πού ακολουθούσε τόν ποιητή Δόν Κιχώτη, όλο σοφές κι'άνισχρές συμβουλές, (πως γίνεται και τά σφά πράγματα είναι: τόσο βαρετά;), τυπωμέ-νος στις μέρες μας σέ εκατομύρια αντίτυπα, τί νά καταλάβει απ'τά όνειρά μας; 'Η μόδα τής τέχνης τό πολύ -πολύ νά τόν οδηγήσει στις βιτρίνες των υαλοπωλείων όπου εκτίθενται ή-χιχρές μηδαμινότητες, μέσα σέ κατάχρυσες κορνίζες. Κι'ό Έλληνας Σάντσος, Χατζηαβάτης όνόματι, προσκυνητής του εκάστοτε πασά, και λάτρης του σεραγιού του, μέ τήν τετραγώνη του λογική, δίνει μιά θέση στην τέχνη μας, στην τελευταία σειρά των καθισμάτων.

'Εμείς οί υπερήφανοί καλλιτέχνες, ποτισμένοι πρό άμνημονεύτων χρόνων από τήν εύπρεπή καταδίκη των αξιοσεβαστων Χατζηαβάτηδων, πού μόνον άν πετύχουμε τό ύλικό κέρδος, συγγρα-ταβιατικά μας ανέχονται, έχουμε όμως ένα παράθυρο άνοιχτό, σ'ένα παραδείσιο τοπίο πού όλοι τούτοι αιώνια θά τό στε-ρούνται. Δέν τήν θέλουμε τήν τετριμμένη τους ήραση. Ρ.Κ.

P.K. 73.

1972. Σεφραδική.

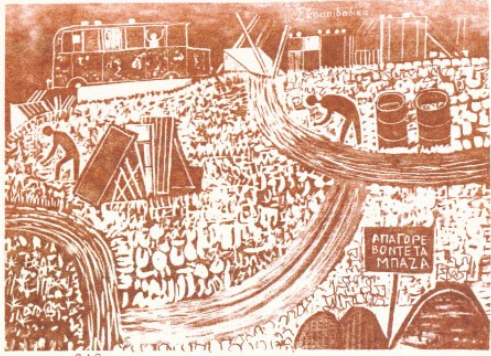
P.K. 77

ΠΟΤΕΣ ή όραση δέν είναι δυνατόν νά μας αποκαλύψει τό πνεύμα καί τήν φυγή πού είναι κλεισμένα μέσα στην ύλη : Πάντα θά μας δείχνει εσόανα μασκαραμένα, πού ποζάρουνε για χάρη μας καί κάνουν τίς μητέρες τίς βασίλισσες καί τίς ζητιάνες. Μόνο τά μάτια τής φυγής μας ξεχωρίζουν τά σχήματα.

Οί Ξη κανόνες τής ζωγραφικής.

Αμπράντα-Νάθ-Ταγκόρ.
" Σαντάγγα."

Σ. ΚΟΥΤΣΙΔΩΣ, 1973.

Κ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΣ

Μικρό' αὐτοβιογραφικό.

εννύθηκα στο' Κάετρο τῆς Λήμης
 Τῶ χριτῶ μὲν γράφουν· Ἀλίσαν-
 δρουπόλη. Ἄς τὴ νὰ γράφουν...
 Σπουδάσει ὡς εἰθίμα ἐπὶν Σχο-
 λῆ' Κ. Τεχνῶν. Δὲν ἔχω τὸ πτυχί-
 ον γιὰτὶ θάρσθηκα καὶ δὲν τὸ'
 πήρα. Τὴν ζωγραφικὴν ἀλλήως,
 τὴν ἔμαθα κοντὰ ἐπὶν φῶτος
 Κόντορολου, καὶ πῶς ἐπὶν χρόνια, καὶ
 τὸ 53 ὡς τὸ 59. Ὑπερὰ τῶν βρα-
 βίων), ἔκαμα κάμποσους εὐθείους, ἐπὶν Ἀθῶν
 καὶ ἐπὶν Θεσσαλονικῆ, ἔγραφα καὶ ζωγράφι-
 ματικά εἰδήλια, ἔκαμα ἔτσι ὅτε καὶ χαρακτικά,
 μ' ἐνα λόγο φχαριστοῦμαι νὰ ζωγραφίζω!
 Συμμετοχῆς ἐπὶ εὐθείους τοῦ ἱστορικοῦ: Μι-
 βέν! Δὲν ὑπάρχω γὰ τέτοια πράγματα. Δὲν ἔπι-
 σταμαι, πὼς τὰ ἴσως! Παρρησιαστικῶς: Πόλι μὲ-
 δὲν ἴ, τὴ νὰ τὰ μῦθος Ἀφῶν σῶσις ἄλλου τῶν
 ἰσχυρῶν ἀρχολῶν καὶ τῶν φησῶν. Ἐμεῖς ἂν ζω-
 γραφοὶ τοῦ διαβόλου, γὰρ τὸν καὶ ἔχω. Γὰρ γὰ
 τὸν ζωγραφίζετε μὴ πῶς ἴσως ὁ Θεὸς. Γὰρ
 τὸ νὰ τὸ ζήσετε, μὴν φάινετε ἄλλου μὴ τὸ
 τυχεῖς ἢ καὶ τὸ ἴσως, πῶς μουρῶ ἀπὸ τῶν
 Τεχνῶν. Ἀλλοεῖς μόνον δὲ βρῶσι, καὶ τὴν ἄ-
 λυσῆσις!... Ἄν δῶσιτε μὴ σὺ ὡς, αὐτοβιο-
 γραφικῶς, περιμενεῖτε νὰ τυπώσις ἐνα εἶδη μὲ
 τίτλο ἀπὸ Κάετρο ἢ ἄ καὶ ἴσως ἴσως, ὅπου μὲλαι
 γὰ τὴν ζωὴν μὲ ἐπὶ Λήμῃ μὴ πῶς! (Κὴ
 ἔχι παιδὶ πολυκατοικίας). Τέλιχα δὲλα ἔπι
 νῆμο ἄσως. Ἡ δυσκολία μάλιστα, εἶνα τὸ
 πῶς νὰ γράψω γὰ τοὺς μῦθος ἰσχυροὺς
 ποὶ τυχεῖς ἐπὶν ἴσως μὲ. Βλέπεις τοὺς προ-
 στατίαι ὁ νῆμος. Ἄλλῃ ἔχι ὁ Θεὸς...
 Καὶ τῶρα ἂς ἀναφωνώσωμεν ἄλλο μῦθος!
 Σὺ τῶ καὶ πῶς ζῆτε ἢ Τέχνη!!

- Γεώργιος Κορδύσιος -

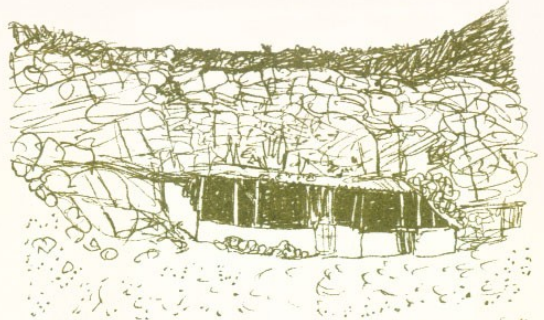

Τρόπος
της διακόσμισης ↑

ΠΑΡΧΟΥΝ λουλούδια παντού για κείνον που θέλει να τὰ δει.

H. Matisse.

Με έδαφος από βράχια: -

Ράλλυ Κεφίσης

Σύνθεση με έπιπλα, λαϊκά κρητικά, τα

